

РЕШЕНИЕ

№ 40623

гр. София, 04.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав, в
публично заседание на 11.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **9652** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на А. Ю. Р., ЕГН [ЕГН], срещу Решение № 1040-21-527/27.08.2025г. на директора на ТП на НОИ С. - град, с което е оставена без уважение жалбата срещу Разпореждане № РП-3-21-02027008 от 14.07.2025г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ С. - град.

Основният довод, който се излага в жалбата е, че е извършено прихващане със спорно вземане, което не е ликвидно. Иска се да бъде съобразено, че разпореждането, с което е установено вземането, което се прихваща, е обжалвано. Моли се за отмяна на обжалваното Решение № 1040-21-527/27.08.2025г. В проведеното по делото съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът – директорът на ТП на НОИ С. – град, чрез юрисконсулт П., оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с жалбата и доводите на страните, като прецени събраните по делото доказателства, установи следното:

С Разпореждане № РВ-3-21-02008035/23.06.2025 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО, е разпоредено на основание чл. 114, ал. 3 от КСО А. Ю. Р. да възстанови недобросъвестно получено парично обезщетение за гледане на болен член от семейството и карантина за периода от 12.02.2024 г. до 16.02.2024 г. в размер на 609.94 лв., от които 519.03 лв. главница и 90.91 лв. лихва. Разпореждането е издадено след извършена проверка от контролните органи на ТП на НОИ - С. град в осигурителя „Национална електрическа компания“ ЕАД, обективирана в

констативен протокол № КП-5-21-01986169/17.06.2025г.

Разпореждането е обжалвано по административен ред, в резултат на което директорът на ТИ на НОИ С. - град е издал Решение № 1040-21- 465/24.07.2025г., с което е потвърдено Разпореждане № РВ-3-21-02008035/ 23.06.2025 г. и жалбата на А. Р. е оставена без уважение. Решението на директора на ТП на НОИ е обжалвано пред АССГ. С окончателно Решение № 34381 от 21.10.2025г. по адм.д. № 8438/2025г. съдът е отхвърлил жалбата.

С процесното Разпореждане № РП-3-21-02027008/14.07.2025 г. е разпоредено прихващане на сумата в размер на 613.65 лв., представляваща установено задължение към ДОО от 519.03 лв. главница и 94.62 лв. лихва, с изискуемо вземане на лицето от ДОО, представляващо парично обезщетение за безработица по чл. 54б от КСО, за периода 08.04.2025 - 30.04.2025 г.

С жалба с рег. № 1012-21-965/ 19.08.2025 г. А. Р. е обжалвал Разпореждане № Р11-3-21-02027008 от 14.07.2025 г. пред директора на ТП на НОИ С. – град, който с Решение № 1040-21-527/28.08.2025г. е оставил жалбата без уважение.

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните изводи :

Жалбата е допустима, а по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „д“ от КСО на обжалване пред ръководителя на съответното териториално поделение на НОИ подлежат разпорежданията за възстановяване на неоснователно получени плащания по държавното обществено осигуряване по чл. 98, ал. 2 и чл. 114, ал. 3 и 4, за прихващане по чл. 114, ал. 5 и за възстановяване по чл. 115, ал. 2. Съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. С оглед цитираната разпоредба, оспореното решение е издадено от компетентен орган. Спазена е изискуемата от закона форма и са изложени фактическите и правни основания, въз основа на които е отхвърлена жалбата срещу Разпореждане № РП-3-21-02027008/14.07.2025г.

От компетентен орган е издадено и разпореждането за прихващане. Същото е издадено от Л. Д., която съгласно приложената по делото Заповед № 1015-21-224/06.08.2021 г. на директора на ТП на НОИ С.-град е сред лицата, на които е възложено издаването на разпореждания по чл.114, ал.5 от КСО.

Не е налице и противоречие с материалния закон.

Разпоредбата на чл.114, ал.1 и ал.2 от КСО предвижда, че недобросъвестно получените суми за осигурителни плащания се възстановяват от лицата, които са ги получили, заедно с лихвата, а добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване с изключение на посочените в точки 1 до 3 случаи.

Съгласно чл.114, ал.3 от КСО за възстановяване на сумите по ал. 1 и 2 длъжностното лице, на което е възложено ръководството на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт, или друго длъжностно лице, определено от ръководителя на поделението, издава разпореждане, което подлежи на доброволно изпълнение в 14-дневен срок от връчването му.

Според чл.114, ал.5 от КСО длъжимите суми по разпореждания, които не са погасени доброволно в срока по ал. 3 и 4, подлежат на принудително изпълнение по реда на чл. 110, ал. 5, т. 1 от този кодекс или по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, или чрез прихващане от изискуеми вземания на осигурения от държавното обществено осигуряване.

В случая, към датата на постановяване на процесното разпореждане са били налице всички законови предпоставки за извършване на прихващането. С Разпореждане № РВ-3-21-02008035/23.06.2025г. е установена подлежащата на възстановяване сума на недобросъвестно получено парично обезщетение, дължима ведно със законоустановената лихва съобразно чл.113

КСО. Това разпореждане е било връчено на жалбоподателя на 26.06.2025г. и не е било доброволно изпълнено в определения в чл.114, ал.3 от КСО срок. Процесното Разпореждане № РП-3-21-02027008 е от 14.07.2025г., т. е. издадено е съобразно чл.114, ал.5 от КСО след изтичане на срока за доброволно плащане на дължимата сума. Същевременно, жалбоподателят не отрича, че има изискуемо вземане от държавното обществено осигуряване за парично обезщетение за безработица в размер на 698.10лв.

Следователно, изпълнени са предпоставките за извършване на прихващане между дължимото на жалбоподателя парично обезщетение за безработица и неговото задължение, установено с Разпореждане № РВ-3-21-02008035/23.06.2025 г.

Относно наведените от жалбоподателя възражения, че вземането, което се прихваща, не е ликвидно и че разпореждането, с което то е установено, се обжалва, те са неоснователни. Съгласно чл. 117а, ал.1 от КСО обжалването на разпорежданията по чл. 114 и чл. 117, ал. 1, т. 2 не спира изпълнението им. Разпореждане № РВ-3-21-02008035/23.06.2025 г. попада в обхвата на чл. 117, ал.1, т.2 КСО, следователно по силата на чл.117, ал.1 от КСО то подлежи на предварително изпълнение, в това число на прихващане. С оглед на това, обстоятелството, че към датата на издаване на процесното разпореждане - 14.07.2025г. вземането не е било безспорно установено, не изключва приложимостта на чл. 114, ал.5 КСО и не прави прихващането незаконосъобразно. Извън горното, следва да се съобрази съгласно чл.142, ал.2 от АПК и факта, че към датата на устните състезания Разпореждане № РВ-3-21-02008035/ 23.06.2025 г. е вече стабилизирано, предвид решението на АССГ по адм.д. № 8438/2025г., с което е отхвърлена жалбата на А. Р. срещу Решение № 1040-21-465 от 24.07.2025г. на директора на ТП на НОИ С. – град.

С оглед изложеното дотук, жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателна и следва да бъде уважена за сумата от 100 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 51 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Ю. Р. срещу Решение № 1040-21-527/27.08.2025г. на директора на ТП на НОИ С. - град, с което е оставена без уважение жалбата срещу Разпореждане № РП-3-21-02027008 от 14.07.2025г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО.

ОСЪЖДА А. Ю. Р. да заплати на Националния осигурителен институт сума в размер на 100 (сто) лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: